

barn er udsat for omsorgssvigt. Det er de voksne omkring barnet, der skal tage affære. Det vil sige, at der skal ske en underretning, at kommunen skal reagere, at der skal være nogle voksne omkring barnet, som tør tage en snak med de voksne, som har et misbrug; og det er en svær snak.

Hvordan behandlingsforløbet så skal være, må altså være op til den enkelte situation. Og her har jeg fuld tillid til kommunerne. Det er nemlig kommunernes ansvar at forebygge, behandle og efterbehandle mennesker med et alkoholmisbrug. Det er kommunernes ansvar at udforme en helhedsorienteret indsats, og det vil jo sige en indsats, som også kan involvere hele familien.

Jeg mener ikke, at vi herindefra skal detailstyre helt og sige: Sådan skal det være. Men jeg er meget vidende om, at også familieorienterede indsatser er en del af det brede behandlingstilbud, der eksisterer ude i kommunerne. Det er ikke ret lang tid siden, at jeg tog en tur rundt på Fyn og var ude at se alle de her steder og især de kommunale behandlingssteder. Og det er den helhedsorienterede indsats, det er familien, man kigger på. Der behandler man faktisk også børn, hvis forældre ikke selv vil erkende, at de har et misbrug – børn, som synes, at det er et problem. Man laver så børnegrupper for de her børn.

Alkohol er et tema, som også er lagt ind i forebyggelsesplanen, og som vi skal gøre noget ved, men det er et rigtig, rigtig svært tema. For mange mennesker erkender, at de har et for stort alkoholforbrug, men rigtig mange siger desværre også: Det er ikke noget problem. De ønsker ikke at gøre noget ved det, og vi kan jo ikke tvinge folk ud af et alkoholmisbrug, hvis de ikke selv vil.

Der har så været debatten om hele kvalitets sikringen af tilbuddene. Ja, det arbejder vi på, og det skal der være, men det har jo ikke noget med det her forslag at gøre. Det her forslag har alene noget med den helhedsorienterede indsats at gøre, og jeg har altså tillid til kommunerne.

Dernæst kan jeg jo kun opfordre til, at kommunerne bruger videndeling, for der er rigtig, rigtig mange kommuner, som er supergode til det her. Og igen vil jeg sige, at jeg i hvert fald på Fyn, hvor der er to store kommunale behandlingsteder, har været ude at se og været rigtig glad for at se, at man i de familier, man retter en henvendelse til, og som ikke har lyst at tage imod tilbuddet, giver børnene et tilbud om at få det her snakket igennem. Og her mener jeg, at

det er ret vigtigt at huske på, at vi jo har sagt ja til en anonymiseret alkoholbehandling. Det betyder faktisk, at vi ikke kan gå ind og finde de børn, hvis den anonyme ikke vil fortælle, hvem de er, og at der er børn i det her forhold.

Så derfor er det vigtigt, at de, som er omkring barnet, reagerer på de signaler, barnet sender, og derefter handler. Den helhedsorienterede indsats foregår hver eneste dag ude i kommunerne, og derfor siger vi nej til det her beslutningsforslag.

Kl. 17:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den radikale ordfører, fru Lone Dybkjær.

Kl. 17:52

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre er grundlæggende positiv over for forslaget, og jeg synes så, det er interessant, hvor mange ting, der ligesom har været blandet ind i det. Det er altså ikke en forespørgsel, vil jeg sige til ministeren, det er et forslag til folketingsbeslutning. Og det betyder, at vi sådan set kan gå og arbejde videre med det i udvalget, hvis ministeren også er interesseret i at lave et samarbejde med os. Det er ikke en forespørgsel, slutter ikke i dag, det er et forslag til folketingsbeslutning, og det er noget ganske andet end en forespørgsel. Jeg siger det kun, fordi ministeren sagde forespørgsel flere gange, men det bliver det jo ikke rigtigere af.

Så vil jeg sige, at det er muligt, det slet ikke skulle have været sundhedsministeren, der skulle ind over det her – at det skulle have været socialministeren. Det kan man ikke afvise, for inden for det sociale område er man faktisk ret detaljeret med hensyn til rettigheder. Borgerne har en lang række rettigheder i forhold til serviceloven. Der er intet nyt i, at man har meget detaljerede rettigheder inden for serviceloven. Det har man slet ikke på samme måde inden for sundhedsloven, det medgiver jeg gerne. Og derfor kan det godt være, at det, fordi det er et forslag, hvor der står alkohol, kommer til sundhedsministeren, og at det er den forkerte minister. For i virkeligheden er det her jo en blanding af sundhed og social indsats – det er der jo ingen som helst tvivl om – og derfor havner det måske mellem to stole.

Så vil jeg sige til forslagsstillerne, at det kan godt være, man ikke skulle kalde det familieorienteret alkoholbehandling, fordi behandling åbenbart giver forkerte associationer, når der er